

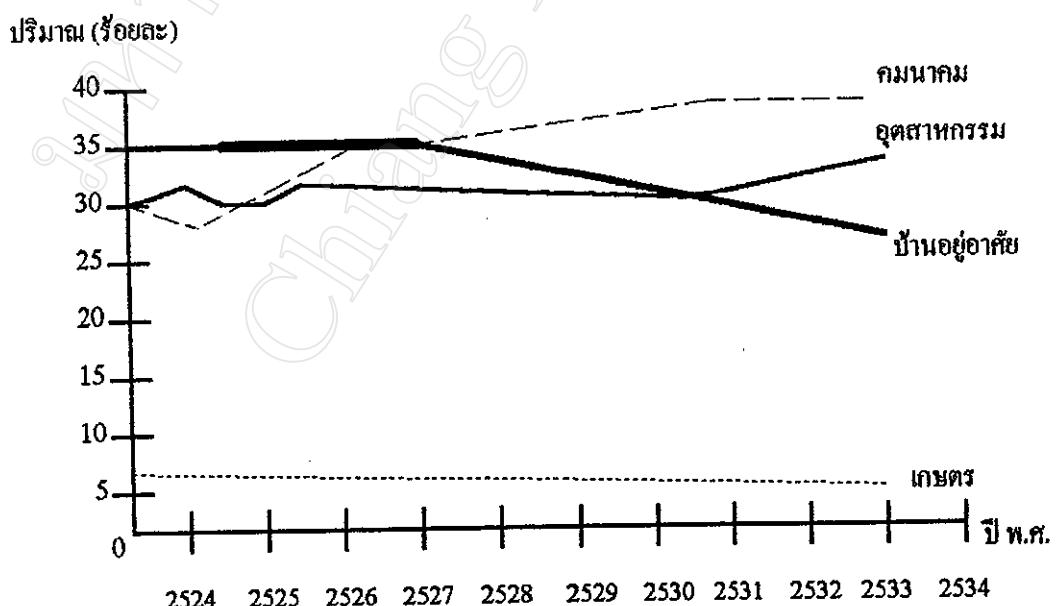
บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นนาและความสำคัญของปัจจัย

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น โดยมีการกระจายธุรกิจอุตสาหกรรมไปยังชุมชนศูนย์กลางในภูมิภาคต่าง ๆ และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ การขยายตัวทางเศรษฐกิจที่มีอัตราเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมก่อสร้าง การบริการและการเร่งรัดการใช้จ่ายของรัฐในโครงการลงทุนที่เกิดจากการขยายตัวของเศรษฐกิจดังกล่าว ส่งผลให้ความต้องการใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว (สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม, 2537, หน้า 43)

แผนภูมิที่ 1 การบริโภคพลังงานแยกตามสาขาเศรษฐกิจ

จากแผนภูมิที่ 1 พบว่า การใช้พลังงานในสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญ มีการใช้มาก ได้แก่ สาขากนน้ำคุณสมบัติ สาขาอุตสาหกรรม และสาขาบ้านอยู่อาศัย จากสถิติดังกล่าว สามารถอธิบายเห็นว่า ประเทศไทยได้มีการพัฒนาสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ทำให้การใช้พลังงานในสาขาอุตสาหกรรม และการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค เนพะต้านกนน้ำคุณสมบัติความจำเป็นอย่างมาก จึงทำให้การบริโภคพลังงานในสาขาดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

จากการใช้พลังงานดังกล่าวข้างต้น พิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าพลังงานไฟฟ้าเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สำหรับการใช้พลังงานไฟฟ้าในอุตสาหกรรม จะใช้ในระบบปรับอากาศ ระบบอัดอากาศ ระบบทำความเย็น/ห้องเย็น กระบวนการผลิต (มอเตอร์ไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้า เครื่องสูบน้ำ) นอกจากนี้ไฟฟ้ายังเป็นปัจจัยต่อการค่าแรงชีพ พิจารณาได้จากการมีไฟฟ้าเข้าไปในเกือบทุกพื้นที่ของประเทศไทย ส่งผลให้มีการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าเป็นอุปกรณ์ในการดำรงชีพมากขึ้น เช่น อุปกรณ์ที่ให้แสงสว่าง โทรศัพท์ พัดลมเครื่องปรับอากาศ หม้อนุ่งหัว ศรีษะ เตาอบไฟฟ้า และเตารีด (กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน, 2538, หน้า 1)

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้จัดประชุมและอัตราการใช้ไฟฟ้าของผู้ใช้ไฟฟ้า ในปี งบประมาณ 2537 เป็น 4 ภาค คือ(การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, 2538, หน้า 41)

1. ภาคอุตสาหกรรมใช้ไฟฟ้า 28,447 ล้านกิกิโลวัตต์ชั่วโมงหรือร้อยละ 47.2 ของการใช้ไฟฟ้าทั้งหมด

2. ภาคธุรกิจการค้าเป็นภาคที่จัดอยู่ในประเภทอาคารขนาดใหญ่ ใช้ไฟฟ้า 16,336 ล้านกิกิโลวัตต์ชั่วโมง หรือร้อยละ 27.1 ของการใช้ไฟฟ้าทั้งหมด

3. ภาคที่อยู่อาศัย เป็นภาคที่จัดอยู่ในประเภทที่อยู่อาศัย ใช้ไฟฟ้า 12,437 ล้านกิกิโลวัตต์ชั่วโมง หรือร้อยละ 20.6 ของการใช้ไฟฟ้าทั้งหมด

4. ภาคอื่นๆ ใช้ไฟฟ้า 3,059 ล้านกิกิโลวัตต์ชั่วโมง หรือร้อยละ 5.1 ของการใช้ไฟฟ้าทั้งหมดตามลำดับ

จากการใช้พลังงานไฟฟ้าในอุตสาหกรรมและการค่าแรงชีพข้างต้น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยคาดประมาณความต้องการไฟฟ้าของประเทศไทยไว้ ช่วงปี พ.ศ.2540–2544 จะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 7.9 ต่อปี ช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2549 จะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5.9 ต่อปี และ ช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2554 จะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5.7 ต่อปี (มูลนิธิโลกลศีริข่าว, 2537, หน้า 57)

ประเทศไทยมีกำลังการผลิตไฟฟ้าในปี พ.ศ.2539 รวมจำนวน 16,220 เมกะวัตต์ เป็นการผลิตของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จำนวน 13,984 เมกะวัตต์ คิดเป็นร้อยละ 86.2 ของการผลิตทั้งหมด นอกจากนี้เป็นการผลิตของเอกชนคิดเป็นร้อยละ 13.8 ประกอบด้วย บริษัท

ผลิตไฟฟ้ารายใหญ่เอกชน (Independent Power Producers : IPP) จำนวน 2,056 เมกะวัตต์ และ ผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (Small Power Producers : SPP) จำนวน 180 เมกะวัตต์ (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, 2539, หน้า 7)

จากแนวโน้มความต้องการในการใช้ไฟฟ้าและความสามารถในการผลิตกระแสไฟฟ้า ข้างต้น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้จัดทำแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าทั้งระยะสั้นและระยะยาว (พ.ศ. 2538 – 2544) คือ (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, 2540, หน้า 113)

1. กำหนดการใช้กําชธรรมชาติ จากแหล่งกําชในอ่าวไทยในปีงบประมาณ 2538 จำนวน 867 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ปีงบประมาณ 2541 จำนวน 1,690 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน นำเข้าจากประเทศพม่าในปีงบประมาณ 2541 จำนวน 115 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ปีงบประมาณ 2543 จำนวน 525 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน นำเข้าจากแหล่งโครงการร่วมกําชธรรมชาติ (Joint Development Area หรือ JDA) ในปีงบประมาณ 2544 จำนวน 100 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน และปีงบประมาณ 2547 จำนวน 250 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ตามลำดับ

2. กำหนดให้มีกำลังผลิตไฟฟ้าสำรองคำสูด เป็นร้อยละ 25 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2544 เป็นต้นไป

3. กำหนดให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (Independent Power Producer หรือ IPP) ระหว่างปีงบประมาณ 2539 – 2545 รวม 4,100 เมกะวัตต์

4. พิจารณาการรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการที่จะพัฒนาในประเทศลาว จำนวน 1,611 เมกะวัตต์ ในแนวทางเดียวกันตามบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและลาว

จากแผนพัฒนาการผลิตกระแสไฟฟ้าคาดว่าข้างต้น จะเห็นได้ว่าต้องใช้เชื้อเพลิงธรรมชาติ (Fossil Fuel) คือ ถ่านหิน น้ำมันและ กําชธรรมชาติ เป็นเชื้อเพลิงต้นพลังงานซึ่งเป็นเชื้อเพลิงที่ใช้แล้วหมดเปลืองไป ไม่สามารถทดแทนได้ (Non – Renewable Resources) และเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดภาวะเรือนกระจก (Green House Effect) ส่งผลกระทบต่อบรรยากาศของโลกโดยตรงอันเนื่องมาจากการใช้ไฟฟ้าต้องปล่อยควันจาก การใช้ถ่านหินลิกไนต์เป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้า การใช้พลังงานไฟฟ้า 1 หน่วย จะทำให้มีกําลังการรับอนได้ออกไซด์ไฮดروเจนรากาศ 1 กิโลกรัม ดังนั้นจึงเกิดความพยายามที่จะให้มีการใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพขึ้น (สำนักงานการจัดการด้านการใช้ไฟฟ้า, 2540, หน้า 1)

ประเทศไทยโดยกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสื่อแวดล้อม ได้ดำเนินการเรื่องการประหยัดพลังงานกีบวกับพลังงานไฟฟ้ามาก่อนต่อเนื่องด้วยการจัดโครงการอนุรักษ์พลังงานในประเทศไทยขึ้น มีระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 – 2541 และ

ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศญี่ปุ่นในด้านผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนเอกสารเกี่ยวกับการประชัด พลังงาน การเสนอแนะวิธีการประชัดพลังงานและการค่าเนินงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบใน ด้านการประชัดพลังงานภายในประเทศ กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานได้พิมพ์เอกสาร เพย์เพร์เกี่ยวกับวิธีการประชัดพลังงานในอาคารและที่อยู่อาศัย จำนวน 12 เรื่อง และวิธีการ ประชัดพลังงานในอุตสาหกรรม จำนวน 13 เรื่อง (กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน, 2538, หน้า 29)

ต่อมากษัตรีรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2534 อนุมัติโครงการประชาร่วมใจ ประชัดไฟฟ้า โดยมอบหมายให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เป็นผู้ดำเนินการ รณรงค์และส่งเสริมให้ผู้ใช้ไฟฟ้าหันมาใช้ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมและประชาชนทั่วไปใช้ไฟฟ้าอย่าง ประชัดและมีประสิทธิภาพ แต่การจะให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายตระหนักรถึงความจำเป็นในการ ประชัดไฟฟ้าและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าอย่างถาวร ต้องดำเนินการปลูกฝังให้เกิด ทัศนคติ นิสัยประชัดตั้งแต่ในวัยเรียน ซึ่งจะสามารถรับข้อมูลและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ดีขึ้น (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, 2540, หน้า 1)

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จึงได้จัดทำโครงการเสริมสร้างทัศนคติในชื่อ โครงการห้องเรียนสีเขียว (Green Learning Room) เนื่องจากพิจารณาว่าสถานบันการศึกษามีบทบาท สำคัญในการที่จะสร้างความตระหนักรถูกต้องสำนักและก่อให้เกิดการประชัดไฟฟ้าของเยาวชน เพราฯ เยาวชนเหล่านี้ จะต้องเติบโตเป็นผู้บริโภคที่สำคัญในอนาคต การให้การศึกษาแก่เยาวชนใน เรื่องนี้ จึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพื่อสนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การประชัดไฟฟ้า อย่างต่อเนื่องและถาวร รวมทั้งการรักษาสิ่งแวดล้อม การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้กำหนด กลุ่มเป้าหมายของโครงการ ประกอบด้วย นักเรียนระดับอนุบาลศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายว่าในปี 2540 จะจัดตั้งห้องเรียนสีเขียวในโรงเรียนระดับอนุบาลถึงมัธยม ศึกษาทั่วประเทศ 100 โรงเรียน ในปี 2541 จะจัดตั้งในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวน 100 โรงเรียนและปี 2542 – 2543 อีกปีละ 75 โรงเรียน รวมทั้งหมดจำนวน 350 โรงเรียน (การไฟฟ้าฝ่าย ผลิตแห่งประเทศไทย, 2540, หน้า 1)

โรงเรียนอนุบาลล้ำป่าง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดล้ำป่าง เป็นโรงเรียน ระดับประถมศึกษาแห่งแรกของภาคเหนือที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการดังกล่าว และได้จัด กิจกรรมตามแนวทางที่โครงการกำหนดในปีการศึกษา 2540 เป็นต้นมา

จากกิจกรรมโครงการห้องเรียนสีเขียว ผู้ศึกษามีความประสารก์จะศึกษาว่า กิจกรรม ดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการประชัดไฟฟ้าของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

หรือไม่ ซึ่งได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความรู้และการปฏิบัติในการประชัดไฟฟ้าระหว่างนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียว

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความรู้และการปฏิบัติการประชัดไฟฟ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และการปฏิบัติในการประชัดไฟฟ้าระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนที่อยู่และไม่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียว สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

ความรู้เกี่ยวกับการประชัดไฟฟ้า หมายถึง การรู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการประชัดไฟฟ้า ที่ได้รับจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม พิจารณาจากการตอบแบบทดสอบเกี่ยวกับการประชัดไฟฟ้าและแหล่งกำเนิดไฟฟ้าที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

การปฏิบัติในการประชัดไฟฟ้า หมายถึง การใช้ความสามารถของนักเรียนในการนำเอาระบบที่ได้รับมาปฏิบัติในการประชัดไฟฟ้า พิจารณาจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า และแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ได้เรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับไฟฟ้าของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์เชิงวิชาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 หน่วยที่ 6 พลังงานและสารเคมี หน่วยย่อยที่ 3 เรื่องไฟฟ้า ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

นักเรียนที่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียว หมายถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนอนุบาลลำปาง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นโรงเรียนที่เป็นมาตรฐานของกลุ่มโรงเรียนชื่อกลุ่มรองชั้น และได้จัดกิจกรรมโครงการห้องเรียนสีเขียว

นักเรียนที่ไม่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียว หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ที่เป็นมาตรฐานของกลุ่มโรงเรียนชื่อกลุ่มรองชั้น แต่ไม่ได้จัดกิจกรรมโครงการห้องเรียนสีเขียว

โครงการห้องเรียนดิจิทัลฯ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างทักษะคณิตและพัฒนาความคิดด้วยตนเอง ตลอดจนเพื่อรับรองคุณภาพเรื่องการประยุกต์ใช้ จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงจากอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โรงเรียนละ 1 ชุด ๆ ละ 450,000 บาท ประกอบด้วย เครื่องกำเนิดไฟฟ้าชนิดที่ใช้ขดลวดตัดกับสนามแม่เหล็ก ชนิดที่ใช้พลังแม่เหล็กไฟฟ้า พลังไฟฟ้า พลังแสงอาทิตย์ แผงโซล่าเซลล์ อุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องปรับอากาศประสิทธิภาพสูงและแบบชั้นนำ ศูนย์ไฟแสดงผลกรบทุกจากการใช้ไฟฟ้าเปลี่ยนรูปแบบ รวมทั้งคอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย พร้อมโปรแกรมชุดกิจกรรมส่งเสริมการประยุกต์ใช้

ຂອບເຂມຄາຣ໌ສຶກນາ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษา ความรู้และการปฏิบัติในการประชัดไฟฟ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอ่าเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ที่อยู่และไม่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียว โดยเลือกนักเรียนในกลุ่มรองชั้นจำนวน 645 คน สูงกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียว จำนวน 180 คน นักเรียนในโรงเรียนที่ไม่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียว จำนวน 180 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

- ตัวแปรอิสระ**

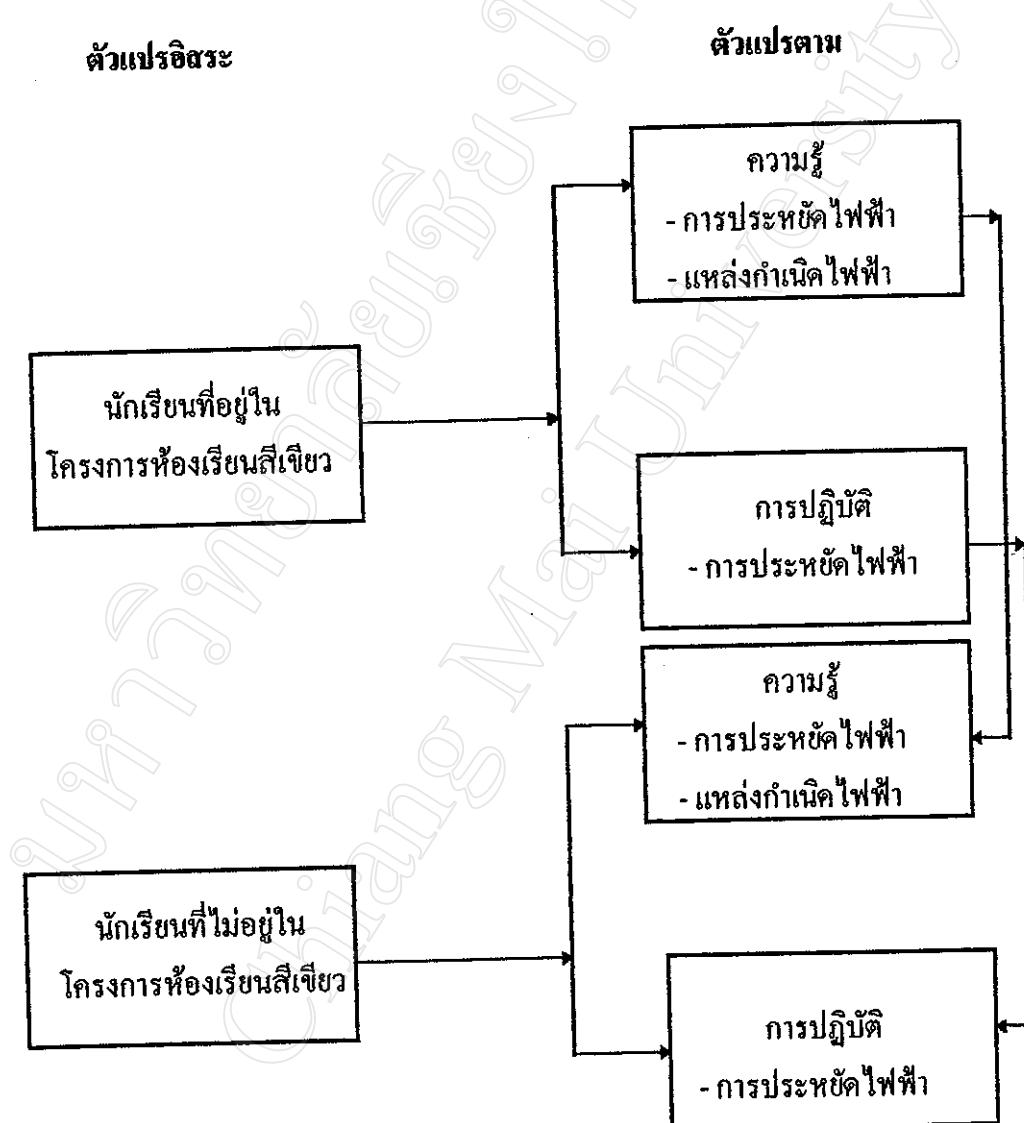
 - นักเรียนที่อยู่และไม่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียว

ตัวแปรตาม

 - ความรู้เรื่องการประดับด้วยไฟฟ้าและแหล่งกำเนิดไฟฟ้า
 - การปฏิบัติในการประดับไฟฟ้า

กรอบแนวคิดในการศึกษา

แผนภูมิที่ 2 กรอบแนวคิดในการศึกษา

สมมติฐานในการศึกษา

1. นักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียวมีความรู้เกี่ยวกับการประยัดดไฟฟ้าและแหล่งกำเนิดไฟฟ้ามากกว่านักเรียนในโรงเรียนที่ไม่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียว
2. นักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียวมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการประยัดดไฟฟ้ามากกว่านักเรียนในโรงเรียนที่ไม่อยู่ในโครงการห้องเรียนสีเขียว